

ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΑ.

Χαρακτηριστικώτατον τοῦ ἠθικοῦ ποιοῦ τῆς ἀτμοπλοῖ-
κῆς ἐταιρίας εἶναι ὁ δικηγόρος τὸν ὁποῖον ἐξέλεξεν—ὁ 'Ε-
θνοφύλαξ· αἱ ἀπηλπισμένοι ὑποθέσεις ἐκλέγουν ἀπηλπισμέ-
νους δικηγόρους. Ὅτι ὁ 'Εθνοφύλαξ εἶναι ἀπηλπισμένος,
ἕως κρεμάσματος, τὸ εἶδομεν χθὲς ἰδίους ὀφθαλμοῖς.

Ὁ φίλος μας Α. ἤθελε ν' ἀγοράσῃ μίαν ἐφημερίδα. Ἀ-
στετυόμενος ἐρωτᾷ τὸν μάγκαν :

- Ποιάνε λὲς νὰ πάρω;
- Ἐμένα συμφέρε νὰ πάρῃς τὸν 'Εθνοφύλακα.
- Γιατί;
- Μᾶς τότε δίνουνε χάρισμα ! !

Ἡ ναυαγὸς Ἑταιρία καυχᾶται ὅτι ἔδωκε τόκον 5 0)0
ἐπὶ τῶν κεφαλαίων καὶ ὅτι ἀπῆλλαξε τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ
ἀποζημιώσεως 400,000 δρ. Καὶ ὁ τόκος οὗτος ἐδόθη, διότι
ἦτο ὑποχρεωμένη ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἄλλως δὲν ἐλάμβανε
τὴν ἀποζημιώσιν τῶν 650,000 δραχμῶν. Ἀπαιτεῖται ἀ-
ναίδεια τυχοδιώκτου, διὰ νὰ παρουσιάζεται ὁ τόκος ὡς μέ-
ρισμα καὶ τὸ ὑποχρεωτικὸν ὡς ἐκούσιον.

Αὐτὸς ὁ τόκος εἶνε τὸ μερικὸν τὸ ὁποῖον ξεχωρίζουν οἱ
λῆσται διὰ μερικὰς εὐνοουμένας ἐκκλησίας ἢ εἰκονίσματα.

Μᾶς ἔρχεται καὶ τρίτον ἐπιχείρημα, ἡ λογοδιάρροια ὑπὸ
μετόχου, τοῦ Παύλου Τσόλα, προτείναντος εὐχαριστίας ἐν
συνελεύσει εἰς τὴν Ἑταιρίαν. Αὐτὰ τὰ τερτίπια τὰ ἐφευρὸν
οἱ Βιεννέζοι Ἑβραῖοι κερδοσκόποι, πρὶν τῆς οἰκονομικῆς κα-
ταστροφῆς τοῦ 1873. Ὑπάρχει καὶ ἰδιαιτέρον ὄνομα διὰ
τούς ῥήτορας αὐτοῦς τῶν συνελεύσεων, τοὺς προτείνοντας,
ὡς τὸν Παῦλον Τσόλαν, εὐχαριστίας· καλοῦνται ἀχυράν-
θρωποι (hommes de pailles.) Οἱ Τσόλα καὶ Σα νομίζουσιν ὅτι
καὶ τὸ δημόσιον τρώγει ἀχύρα, ἀλλὰ τὸ δημόσιον τοῖς ἐπι-
στρέφει τὸν τίτλον καὶ τοὺς ὀνομάζει ἐναλλαξὶ ἀχυρανθρώ-
πους καὶ χοιρανθρώπους, διότι μόνον ἡ τελευταία τάξις
κυλίστα εἰς τόσα αἵσχη, κλοπὰς, ἀκηδεῖας, ὄνειδη.

Γνωρίζομεν ἐπὶ πλέον ὅτι αἱ μετοχαὶ τῆς ἐταιρίας κατὰ
τὸ ἐβραϊκὸν σύστημα τῆς ληστείας τῶν χρηματιστηρίων
καὶ τῶν ἐταιριῶν ἀφοῦ ἐξέπεσαν συνεκεντρώθησαν εἰς ὀλί-
γων μεγακλεπτῶρων, ὡς τοὺς ὀνομάζει ὁ κ. Ξένος, χεῖρας
καὶ ὅτι αὐτοὶ οἱ τόκοι καὶ τὰ μερίσματα ἀκόμα δὲν ἔχουν
καμμίαν σημασίαν, οὔτε ἐλαφρύνουν οὔτε κατὰ βάρος ἀχύρου
τὰ ἐγκλήματα καὶ τὴν ἀκηδεῖαν τῆς ἐταιρίας.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ.

Περιμένομεν τὰς πράξεις τῆς νέας ἀστυνομίας ἵνα τὴν
κρίνωμεν. Ὅτι γνωρίζομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι αἱ σω-
ματικαὶ ἀρεταὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας. Ὁ κ. Δού-
κας λέγεται ἐκ τῶν ῥωμαλεωτέρων, ἡρακλείου κατασκευῆς
καὶ μεγαλοπρεποῦς παραστήματος. Τὰ προσόντα αὐτὰ δὲν
μᾶς φαίνονται ἀνοίκεια εἰς Διευθυντὴν ἀστυνομίας, διότι
οὕτως κατήντησαν τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα διοριζόμενα τὰ

πλεῖστα ἀπὸ γυναικας, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν παραμανῶν
τῶν ὑπουργῶν, χρειάζεται Διευθυντὴς ὅστις ἐν ἀνάγκῃ νὰ
στραγγαλίσῃ διὰ τῆς χειρὸς του μόνον κλητῆρας, βοηθοὺς,
ὑπαστυνόμους.

Ὁ κ. Δούκας ἀκούομεν ὅτι καὶ διοικητικὸν παρελθὼν ἔχει
λίαν καλόν. Γνωρίζει δὲ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν, χρηματίσας
ἂν δὲν ἀπατώμεθα καὶ γραμματεὺς ἀστυνομίας καὶ ὑπα-
στυνόμους.

Τὸ παρελθὼν ἐγγυᾶται ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος· ἀλλὰ μήπως
ἄρκει καλὸς Διευθυντὴς ὅπως ἔχωμεν ἀστυνομίαν; Τῆς ἀ-
στυνομίας κύριοι εἶναι οἱ βουλευταὶ, οἱ πρωθυπουργοί, αἱ
κυριαὶ τῶν ὑπουργῶν, αἱ κουζίνας τῶν, οἱ κουμπάροι, αἱ
κουμπάραι, οἱ κουμπάδες ἐπὶ τέλους χιλίων ἐχόντων συμ-
φέροντα.

Ἐμάθομεν ὅτι ἀδιαθετῶν ὁ κ. Διευθυντὴς δι' ἐπιστολῶν
ἠγωνίζετο νὰ σώσῃ τὰς θέσεις τῶν ὑπαστυνόμων ἵνα μὴ
τὰς πληρῶσῃ ὁ φατριασμός, ἡ κακοήθεια καὶ ἡ ἀνικανότης.
Ἔσωσε τι; Δὲν ἔσωσε; Αὐτὸς τὸ γνωρίζει καὶ θὰ τὸ γνω-
ρίσωμεν καὶ ἡμεῖς λίαν ταχέως ἐκ τῶν ἔργων τῆς νέας ἀ-
στυνομίας.

*
**

Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐγκρίνωμεν μεταξὺ τῶν ὑπαστυνό-
μων τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Σπύρου Ἀγγελοπούλου, ἀνθρώπου
ἀφοσιωμένου τοῦ μακαρίτου Δεληγιώργη, τιμίου ἐπομένως,
ϊκανοῦ καὶ εὐγενοῦς.

Ἐπὶ τῇ περιπτώσει ταύτῃ μᾶς εἶναι δύσκολον νὰ μὴ δια-
κρίνωμεν μεταξὺ τῶν χαρακτήρων τοῦ πρῶην καὶ τοῦ νῦν
πρωθυπουργοῦ· ἡ διάκρισις αὕτη γίνεται ὑπὲρ τοῦ τε-
λευταίου, πολλάκις ἀποβαίνοντος ἀνωτέρου μικροφιλοτι-
μιῶν καὶ δεικνύοντος γενναιότητα ψυχῆς.

Ο

ἠθικὸς Τηλέγραφος εὔρε νὰ ψεῖξῃ δημοσίαν σπατάλην τοῦ
πρῶην ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὡς πολλαπλασιάσαντος δῆ-
θεν τὸ προσωπικὸν τοῦ Γυμναστηρίου· αἱ δὲ λοιπαὶ συμπο-
λιτευόμεναι ἔσπευσαν ν' ἀρπάσουν ὡς λιμώττοντες εἰς τὰς
στήλας τῶν τῶ διάφορον τοῦ Τηλεγράφου.

Περὶ τίνος δὲ πρόκειται;

Ὁ πρῶην ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἰσήγαγε τὴν γυμνα-
στικὴν εἰς τὰ γυμνάσια, ἐδέχθη δὲ νὰ καταρτίσῃ προσωπι-
κὸν διδασκάλων. Καὶ ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν
τριῶν γυμνασίων ἡξήθη κατὰ 850 τὸ προσωπικὸν τοῦ
Γυμναστηρίου. Δυνάμεθα δηλαδὴ νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ἔκαμε
τίποτε· καὶ ὅτι ἂν δὲν ἐπεκράτει ἡ ἀχρεία συνήθεια τοῦ
ἐλαττώνειν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑ-
πουργείου τῆς παιδείας ὥφειλε νὰ διορίσῃ δέκα διδασκά-
λους, ὅχι μὲ μισθοὺς 60 καὶ 70 δραχμῶν, ἀλλὰ 100 καὶ
150.

Τώρα δὲ μόλις ἡ ἱκανότης καὶ ἡ φιλεργία τοῦ Διευθυν-
τοῦ καὶ ὁ ζῆλος τῶν διδασκάλων, ποιούντων ἐργασίαν ἀξίαν
καλλιτέρας τύχης, ἀρκοῦσιν εἰς τὰς γυμναστικὰς ἀνάγκας
τῶν γυμνασίων.

Καὶ ὡς ἐπαινον τῆς ἐργασίας ταύτης ἀναλαμβάνει ὁ φει-
δωλὸς τῶν δημοσίων Τηλέγραφος νὰ ὑβρίσῃ τοὺς ἐξ ὧν
τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους ὠφελιμωτέρους καὶ ἐθνοφλε-
στέρους Γυμναστάς.